

Кайрѝшки лозѝ – Глш., СЗ 1.

Калабаклък – Гр., 3.

Калафѝр дерè – Рак., Ю, ЮЗ 2,5, горист дол и рекичка, ляв приток на Рàковска (Голѝмата) река. Диал. от *карамфил* (БТР II 1976: 161), от новогръцки. В БЕР неточно; в случая: турски изговор на *калофер* (цветето): *Калофер*; вж. *Калифер войвода*.

Каламàнова нѝва – Тв., СИ, в миналото нива, сега гора. По ФИ *Каламанови* (ГХХ).

Калайновски път – 1. Бл., СЗ; 2. Глш., Ю, ЮЗ, стари черни пътища към с. *Калояново*.

Калдаръма – 1. Б., И 1,5; 2. Сам., ЮИ; 3. Сот., неуст., от обява за търг на нива, 1914 г.; 4. Тв., ЮЗ 3,5 (ГХХ); 5. Топ., И 2, места, на които личат остатъци от каменни настилки на стари пътища.

калдъръм – в местното тълкуване: ‘каменна настилка’. От гр. чрез тур. *kaldirim*. Названието е за остатък от настилка на стари пътища. – *Мàлкия*.

калè – в местното тълкуване: остатъци от стара крепост, от ар. чрез тур. *kale* ‘крепост, укрепление’. – *Горното ~, Западното ~, Източното ~, Средното ~*.

Калè байр – Глф., Ю 1,5, средногорско възвишение с нискостеблена растителност и поляни, на върха има остатъци от стара крепост.

Кàлева нѝва – Г.Ал., СЗ 4, нива в планината, по ЛИ.

Кàлев рът – Ич., СИ 2, ниви на рид (СРТ).

Каледжий бурùн – Гр., СЗ, планински рид (*бурун*).

Калёкова нѝва – Бин., С 2,1, от Пр.И *кале*, диал. ‘личо’.

Кàлен кър – Бл., Ю, неуточн., от инф., 1984 г., вер. около *АЗмàка*.

Калèто – 1. Б.д., СЗ 3; 2. Глф., Ю 1,5, останки от късноримска и средновековна крепост (Бацова 1969: 20); 3. Глш., СИ 4, стара крепост на висок връх (Лисицов 2009: 150, 151); 4. Др., СЗ 6–8; 5. Зл. в., СЗ 3,2, останки от ранновизантийска и седновековна крепост (Рашев 2008: 78); 6. Кал., СИ 1,7, крепост от римския и византийския период (Лисицов 2008: 47–48); 7. МЧ., СЗ 5, макар често крепостта да се числи към землището на с. Малко Чочовени, всъщност е в гавраиловското землище – вж. *Градището – Гав.*; 8. Сл., СИ 4,5. ДИ: *Марично градище* (Господинов 2008: 80–100); 9. Сот., СИ 1,6, крепост от ранновизантийския период и XI–XIV в. (Лисицов 2008: 43–44). ДИ: *Градището*; 10. Тр. С; 11. Чин., СИ 3; 12. Зай., 30,5; 13. Шив., СИ 2. ДИ: *Калита* (Йонов 1999: 23–25); 14. Топ., СИ 2,8, крепост от късноантичния период и българското Средновековие. ДИ: *Дурèшко* (*Дорèшко*) *калè* (Лисицов 2008: 45–46). Всички изброени тук местности се намират на височини, където личат следи от стари укрепления.

Кàлешница – Ич., ЮЗ 3, река, ляв приток на р. *Чобанов дол*, с кално корито.

Калѝз алчà – Сред., неуст., от емл. рег.